

at det vilde være vanskeligt at afgjøre, om Repræsentationen i Wien eller Berlin mulig skulde kunne være lige saa oversflødig som den i Hamborg, ja selv om Hamborg ikke kunde være vigtigere, saa maa jeg dog formene, at dette neppe kan være Tilfældet, fordi en Ministerresident i Berlin vil gjøre denne oversflødig, da de øvrige nordtydske Staters politiske Stilling mere eller mindre vil blive afhængig af Preussens. Afstanden af Hamborg saavel som Hannover er desuden saa ringe og Befordringsmidlerne saa hurtige, at dersom der skulde være diplomatiske Underhandlinger at føre der, saa vil man let kunne sende en diplomatisk Agent derhen i det enkelte Tilfælde. Efter den Kundskab, som jeg har til de locale Forhold i Hansestæderne, saa troer jeg, at der er meget saa Underhandlinger at føre, uden af reen mercantill Natur, og disse ville aabenbart meget lettere kunne føres af en Generalconsul end af en Ministerresident, der, saaledes som det har været Tilfældet idetmindste ved en af de sidste Besættelser, netop ikke viste sig i nogen høj Grad at være tilstede. Jeg skal derfor paany anbefale mit Ændringsforslag til det ærede Things Opmærksomhed, da jeg troer, at der virkelig vilde være opnaaet Noget ved, at overføre de 6000 Rbd. fra Udgiftsforslagets faste Konto til de extraordinære Udgifter.

**Nothe:** Det var blot med Hensyn til eet Punkt i den høitærede Finantsministers Fordrag, som ikke forekom mig ganske klart, at jeg vil tillade mig at udbede mig en nærmere Oplysning, skjøndt det rigtignok er berørt af den ærede Ordfører og den sidste ærede Taler. Jeg vil tillade mig at spørge, om Regjeringen, saafremt Summerne bevilges paa den Maade, som er foreslaaet i Finantslovudkastet, vil derefter ansee sig berettiget til at ansætte en Ministerresident ved de nordtydske Hoffer, saaledes at han ved senere eventuel Inddragelse af denne Post kunde ansee sig berettiget til at oppebære Pension. Der er af den ærede Ordfører hentydet paa, at den høitærede Finantsministers Ord kunde være at forstaae saaledes, hvorimod jeg for mit Bedkommende var mere tilbøielig til at opfatte dem saaledes, at Ansættelsen ikke kunde have den Betydning. Jeg vil derfor

tillade mig at spørge derom, da det forekommer mig vigtigt med Hensyn til Afgjørelsen af Sagen.

**Finantsministeren:** Naar man holder sig blot til Finantsloven, hvis den for dette Beløbs Bedkommende emanerer, saa vilde selve Loven ikke udelukke Berettigelse for Udenrigsministeren til at ansætte en Mand til disse Poster, som her er Tale om, saaledes at han ved sin Entledigelse blev berettiget til Pension; men jeg antager tillige, at ingen Udenrigsminister vilde, efter den Discussion, som herom har fundet Sted, gjøre dette. Jeg skal imidlertid tillade mig, hvad den her omhandlede Post angaaer, at bemærke, at Nødvendigheden af at have en diplomatisk Agent accrediteret ved de nordtydske Hoffer, oftere har viist sig, navnlig under de nærværende Forhold, og man har maattet bøie sig derfor, idet man har følt Mangelen af ikke siebliffeligt at have en saadan Ministerresident; denne Mand er imidlertid ikke ansat saaledes, at han ifølge det ham saaledes overdragne Hverv kan have nogen særlig Pensionsberettigelse udenfor den, han ifølge sin tidligere Stilling maatte have.

**C. S. Hansen:** Det var netop det Spørgsmaal, som den sidste ærede Rigsdagsmand stillede til det ærede Ministerium, at jeg vilde have fremsført. Imidlertid staaer det ikke ganske klart for mig endnu efter det Svar, som den ærede Finantsminister gav derpaa, om der er ansat nogen Ministerresident i dette Dieblit eller ikke.

**Finantsministeren:** Der er en Mand accredireret som Ministerresident. Han er ikke ansat som saadan i den sædvanlige Betydning, hvori dette Ord tages, men han fungerer blot som saadan, hvilket er noget ganske Andet end en formelig fast Ansættelse.

**Krieger:** Det forekommer mig, at det Svar, som den ærede Finantsminister, som jeg antager, paa Udenrigsministerens Begne, gav, temmelig meget taler for Antagelsen af det Forslag, som er stillet. Skjøndt det navnlig i en vis Forstand gjør det oversflødigt, viser det dog, at man i Gjærningen ved at antage det stillede Ændringsforslag netop opnaaer et utvetydigt Udtryk for den Tilstand, der bestaaer og den Tilstand, der ønskes vedligeholdt. Det er jo nemlig umiskjendeligt, at hvis man antager Lovfor-